

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 604/2013

(2013. gada 26. jūnijs),

ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (3) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tampērē īpašā sanāksmē vienojās izveidot KEPS, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu (turpmāk "Ženēvas konvencija"), pilnīga un visietveroša piemērošana, tādējādi nodrošinot, ka nevienu personu neizdod atpakaļ vajāšanai, t. i., saglabājot neizraidīšanas principu. Šajā ziņā un, neietekmējot šajā regulā noteiktos atbildības kritērijus, visas dalībvalstis ievēro neizraidīšanas principu, un tās uzskata par drošām valstīm trešo valstu valstspiederīgajiem.
- (4) Tampēres sanāksmes secinājumos arī ir noteikts, ka KEPS īsā laikā būtu jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.
- (5) Šādai metodei vajadzētu balstīties uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan konkrētajām personām. Tai jo īpaši būtu jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu starptautiskās aizsardzības noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi.
- (6) Tagad ir pabeigts pirmais posms KEPS izveidei, kurai ilgākā laikposmā būtu jānovēd pie visā Savienībā spēkā esošas kopējas procedūras un vienota statusa attiecībā uz personām, kam piešķirta starptautiskā aizsardzība. Eiropadome 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā ir noteikti mērķi, kas jāasniedz brīvības, drošības un taisnīguma telpā laikposmā no 2005. gada līdz 2010. gadam. Šajā sakarā Hāgas programmā ir izteikts aicinājums Eiropas Komisijai pabeigt pirmā posma juridisko instrumentu novērtējumu un iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei otrā posma instrumentus un pasākumus, lai tos varētu pieņemt līdz 2010. gadam.
- (7) Eiropadome Stokholmas programmā atkārtoti ir paudusi apņemšanos vēlākais līdz 2012. gadam sasniegt mērķi par kopējas aizsardzības un solidaritātes telpas izveidi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. pantu attiecībā uz personām, kurām ir paredzēta
- (1) OV C 317, 23.12.2009., 115. lpp.
- (2) OV C 79, 27.3.2010., 58. lpp.
- (3) Eiropas Parlamenta 2009. gada 7. maija nostāja (OV C 212 E, 5.8.2010., 370. lpp.) un Padomes 2013. gada 6. jūnija nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).
- (4) OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

starptautiskā aizsardzība. Turklāt tā uzsvēra, ka Dublīnas sistēma joprojām ir KEPS veidošanas stūrakmens, jo tajā starp dalībvalstīm skaidri sadalīta atbildība par starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu.

tautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai⁽³⁾, būtu jāpiemēro atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūrai, kā noteikts saskaņā ar šo regulu, ievērojot minētās direktīvas piemērošanas ierobežojumus.

(8) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 439/2010⁽¹⁾ izveidotā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EPAB) resursiem vajadzētu varēt sniegt pienācīgu atbalstu attiecīgajiem dalībvalstu dienestiem, kas ir atbildīgi par šīs regulas īstenošanu. Jo īpaši EPAB būtu jānodrošina solidaritātes pasākumi, piemēram, patvēruma reakcijas rezerves sarakstu ar patvēruma atbalsta grupām, lai palīdzētu tām dalībvalstīm, kuras sastopas ar īpašu spiedienu šajā jomā un kurās starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem (turpmāk "ieteikuma iesniedzēji") netiek nodrošināti pienācīgi standarti, jo īpaši saistībā ar uzņemšanu un aizsardzību.

(9) Ņemot vērā pirmā posma instrumentu īstenošanas novērtējumu rezultātus, šajā posmā ir lietderīgi apstiprināt Regulas (EK) Nr. 343/2003 pamatā esošos principus, vienlaicīgi, atbilstoši pieredzei, veicot vajadzīgos uzlabojumus Dublīnas sistēmas efektivitātei un pieteikuma iesniedzējiem sniegtajai aizsardzībai saskaņā ar minēto sistēmu. Tā kā labi funkcionējoša Dublīnas sistēma ir būtisks KEPS elements, tās principi un darbība būtu regulāri jāpārskata, jo ir izveidoti citi KEPS komponenti un Savienības solidaritātes instrumenti. Būtu jāparedz vispusīga "derīguma pārbaude", veicot uz liecībām pamatotu pārskatīšanu attiecībā uz Dublīnas sistēmas juridisko, ekonomisko un sociālo ietekmi, tostarp tās ietekmi uz pamattiesībām.

(10) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pieteikuma iesniedzējiem un starptautiskās aizsardzības saņēmējiem un atbilstību pašreizējam Savienības patvēruma *acquis*, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu⁽²⁾, šīs regulas darbības jomā ir iekļauti alternatīvās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji un personas, kas ir tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību.

(11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starp-

(12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai⁽⁴⁾ būtu jāpiemēro papildus noteikumiem par procedurālajām garantijām, kas tiek noteiktas ar šo regulu, un tos neskarot, ievērojot minētās direktīvas piemērošanas ierobežojumus.

(13) Saskaņā ar 1989. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Bērna tiesību aizsardzības konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstu galvenajam apsvērumam, piemērojot šo regulu, vajadzētu būt bērna interesēm. Izvērtējot bērna intereses, dalībvalstīm jo īpaši būtu pienācīgi jāņem vērā nepilngadīgās personas labklājība un sociālā attīstība, drošuma un drošības apsvērumi un paša nepilngadīgā uzskati, ja vien tas iespējams saskaņā ar viņa vecumu un briedumu, tostarp šīs personas izcelsme. Turklāt būtu jānosaka īpašas procesuālās garantijas nepilngadīgajiem bez pavadības, ņemot vērā viņu īpašo neaizsargātības situāciju.

(14) Saskaņā ar Eiropas Konvenciju par cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstu galvenajam apsvērumam, piemērojot šo regulu, vajadzētu būt ģimenes dzīves neaizskaramībai.

(15) Vienas ģimenes locekļu starptautiskās aizsardzības pieteikumu kopīga izskatīšana vienā dalībvalstī rada iespēju nodrošināt pieteikumu rūpīgu izskatīšanu, saskaņotu lēmumu pieņemšanu attiecībā uz tiem un vienas ģimenes locekļu neizšķiršanu.

(16) Lai pilnībā nodrošinātu ģimenes vienotības principa un bērna interešu ievērošanu, par saistošu atbildības kritēriju būtu jāklūst atkarības attiecībām starp pieteikuma iesniedzēju un viņa bērnu, brāli vai māsu vai vecāku, ņemot vērā pieteikuma iesniedzējas grūtniecību vai maternitāti, veselības stāvokli vai lielo vecumu. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, par saistošu atbildības kritēriju būtu jāklūst arī ģimenes locekļa vai radnieka, kas var par viņu rūpēties, klātbūtnei citas dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.

⁽³⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 96. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 60. lpp.

- (17) Jebkurai dalībvalstij jābūt iespējai noteikt izņēmumus attiecībā uz atbildības kritērijiem, jo īpaši humānu apsvērumu un līdzietības dēļ, lai varētu apvienot ģimenes locekļus, radniekus vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, un izskatīt tajā vai citā dalībvalstī iesniegtu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, pat tad, ja šāda izskatīšana nav tās pienākums saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem saistošajiem kritērijiem.
- (18) Lai atvieglotu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbildīgās dalībvalsts noteikšanu, būtu jāriko personiska saruna ar pieteikuma iesniedzēju. Tiklīdz starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts, pieteikuma iesniedzējs būtu jāinformē par šīs regulas piemērošanu un par iespēju sarunas laikā sniegt informāciju par ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, atrašanos dalībvalstīs, lai atvieglotu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru.
- (19) Lai nodrošinātu attiecīgo personu tiesību efektīvu aizsardzību, būtu jānosaka juridiskās garantijas un tiesības uz efektīviem aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz lēmumiem par pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti, jo īpaši saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Lai nodrošinātu starptautisko tiesību ievērošanu, efektīvi aizsardzības līdzekļi pret šādiem lēmumiem būtu jāattiecinā gan uz šīs regulas piemērošanas, gan juridiskās un faktiskās situācijas pārbaudi dalībvalstī, uz kuru pārsūta pieteikuma iesniedzēju.
- (20) Pieteikuma iesniedzēju aizturēšana būtu jāpiemēro saskaņā ar pamatprincipu, ka personas nebūtu jāaiztur tikai tā iemesla dēļ, ka tās meklē starptautisko aizsardzību. Aizturēšanai vajadzētu būt uz cik vien iespējams īsu laikposmu un uz to būtu jāattiecas nepieciešamības un proporcionālītātes principiem. Pieteikuma iesniedzēju aizturēšanai jo īpaši jānotiek saskaņā ar Ženēvas konvencijas 31. pantu. Procedūrām, kas paredzētas saskaņā ar šo regulu attiecībā uz aizturētu personu, vajadzētu būt piemērotām prioritāri pēc iespējas īsākos termiņos. Attiecībā uz vispārējām garantijām, ar ko reglamentē aizturēšanu, kā arī aizturēšanas apstākļus, attiecīgā gadījumā dalībvalstīm Direktīvas 2013/33/ES noteikumi būtu jāpiemēro arī personām, kas aizturētas, pamatojoties uz šo regulu.
- (21) Trūkumi patvēruma sistēmās vai to sabrukums, ko bieži vien ir saasinājusi vai veicinājusi īpaša to noslogotība, var apdraudēt ar šo regulu izveidotās sistēmas raitu darbību, kas varētu izraisīt risku, ka tiek pārkāptas tās pieteikuma iesniedzēju tiesības, kuras izklāstītas Savienības *acquis* patvēruma jomā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, citas starptautiskās cilvēktiesības un bēgļu tiesības.
- (22) Lai nodrošinātu spēcīgu sadarbību saistībā ar šo regulu un lai starp dalībvalstīm izveidotu savstarpēju uzticēšanos attiecībā uz patvēruma politiku, būtu jāizveido agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un patvēruma krīžu pārvarēšanas process, ar ko pārvarēt trūkumus patvēruma sistēmās vai to sabrukumu, un EPAB tajā būtu jāuzņemas vadoša loma atbilstīgi pilnvarām, kas tam noteiktas ar Regulu (ES) Nr. 439/2010. Šādam procesam būtu jānodrošina, ka Savienība cik drīz vien iespējams saņem ziņojumu, kad ir aizdomas par to, ka ar šo regulu izveidotās sistēmas raita darbība tiek apdraudēta vienas vai vairāku dalībvalstu patvēruma sistēmas īpašās noslogotības un/vai tās trūkumu dēļ. Šāds process ļautu Savienībai veicināt profilakses pasākumus agrīnā stadijā, un ar to tiktu pievērsta piemērota politiska uzmanība šādām situācijām. Solidaritāte, kas ir izšķirošs elements KEPS, iet roku rokā ar savstarpēju uzticēšanos. Veicinot šādu uzticēšanos, agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un patvēruma krīžu pārvarēšanas process varētu uzlabot konkrētu patiesas un praktiskas solidaritātes pasākumu virzību uz dalībvalstīm, lai palīdzētu skartajām dalībvalstīm kopumā un pieteikuma iesniedzējiem jo īpaši. Saskaņā ar LESD 80. pantu, Savienības aktos vajadzības gadījumā būtu jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai solidaritātes princips stātos spēkā, un process būtu jāpapildina ar šādiem pasākumiem. Padomes 2012. gada 8. martā pieņemtajos secinājumos par kopēju sistēmu patiesai un praktiskai solidaritātei ar tām dalībvalstīm, kuru patvēruma sistēmas ir īpaši noslogotas, tostarp ar jauktās migrācijas plūsmām, paredzēts rīku kopums, kurā ietilpst gan jau pastāvoši, gan iespējami jauni pasākumi, kuri būtu jāņem vērā saistībā ar agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas mehānismu.
- (23) Dalībvalstīm būtu jāsadarbjas ar EPAB, ievācot informāciju par to spēju pārvarēt to patvēruma un uzņemšanas sistēmu īpašu noslogotību, jo īpaši saistībā ar šīs regulas piemērošanu. EPAB būtu regulāri jāziņo par savāktu informāciju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 439/2010.
- (24) Saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1560/2003⁽¹⁾ pārsūtīšanu uz dalībvalsti, kas atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, drīkst veikt uz brīvprātības pamata, ar uzraudzītu aizbraukšanu vai ar eskortu. Dalībvalstīm būtu jāveicina brīvprātīga pārsūtīšana, nodrošinot pienācīgu informāciju pieteikuma iesniedzējam, un būtu jānodrošina, ka uzraudzīta pārsūtīšana

⁽¹⁾ OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.

vai pārsūtīšana ar eskortu notiek humāni, pilnībā ievērojot pamattiesības un cilvēka cieņu, kā arī bērna intereses un rūpīgi ņemot vērā attiecīgās judikatūras attīstību, jo īpaši attiecībā uz pārsūtīšanu humānu apsvērumu dēļ.

- (25) Lai pakāpeniski izveidotu telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā LESD ir garantēta personu brīva pārvietošanās, un noteiktu Savienības politikas attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp kopējus pasākumus ārējo robežu pārvaldības izveidei, solidaritātes garā jāpanāk atbildības kritēriju līdzsvars.
- (26) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ attiecas uz dalībvalstu veiktu personas datu apstrādi saskaņā ar šo regulu.
- (27) Pieteikuma iesniedzēja personas datu, tostarp sensitīvu datu par viņa veselību, apmaiņa pirms personas pārsūtīšanas nodrošinās, ka kompetentās patvēruma iestādes spēj sniegt pieteikuma iesniedzējiem pietiekamu palīdzību un ka tiek nodrošināta tiem paredzētās aizsardzības un tiesību nepārtrauktība. Būtu jāpieņem īpaši noteikumi, lai nodrošinātu ar minētajā situācijā iesaistītajiem pieteikuma iesniedzējiem saistīto datu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK.
- (28) Šīs regulas piemērošanu var sekmēt un tās efektivitāti paaugstināt ar dalībvalstu divpusējām vienošanām par kompetento struktūrvienību sakaru uzlabošanu, procedūru termiņu saīsināšanu vai lūgumu par uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu izskatīšanas vienkāršošanu, vai par kārtību, kādā veicama personu pārsūtīšana.
- (29) Jānodrošina ar Regulu (EK) Nr. 343/2003 paredzētās sistēmas atbildīgās dalībvalsts noteikšanai un ar šo regulu noteiktās sistēmas nepārtrauktība. Tāpat jānodrošina šīs regulas atbilstība Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par

dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos ⁽²⁾.

- (30) *Eurodac* sistēmas darbībai, kas noteikta ar Regulu (ES) Nr. 603/2013, būtu jāvienkāršo šīs regulas piemērošana.
- (31) Vīzu informācijas sistēmas darbībai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 767/2008 (2008. gada 9. jūlijs) par Vīzu informācijas sistēmu (VIS) un datu apmaiņu starp dalībvalstīm saistībā ar īstermiņa vīzām ⁽³⁾, un jo īpaši tās 21. un 22. panta īstenošanai būtu jāvienkāršo šīs regulas piemērošana.
- (32) Attieksmē pret personām, uz kurām attiecas šī regula, dalībvalstīm ir jāievēro savas saistības atbilstīgi starptautisko tiesību dokumentiem, tostarp attiecīgajai Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai.
- (33) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽⁴⁾.
- (34) Pārbaudes procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu kopēju bukletu par Dublinu/*Eurodac*, kā arī īpašu bukletu nepilngadīgajiem bez pavadības, standarta veidlapu attiecīgās informācijas par nepilngadīgajiem bez pavadības apmaiņai, vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas par nepilngadīgajiem un apgādājamajiem apmaiņu, vienādus nosacījumus uzņemšanas un atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un nosūtīšanai, divus sarakstus, kuros norāda tiešo un netiešo pierādījumu būtiskos elementus, un regulāru to pārskatīšanu, lai pieņemtu caurlaides paraugu, vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas par pārsūtīšanu apmaiņu, lai pieņemtu datu apmaiņas pirms pārsūtīšanas standarta veidlapu, vienotu veselības sertifikātu, vienādus nosacījumus un praktiskus noteikumus attiecībā uz informācijas apmaiņu par personas veselības datiem pirms pārsūtīšanas un drošus elektroniskās datu pārraides kanālus pieprasījumu pārsūtīšanai.

⁽²⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 60. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

- (35) Lai nodrošinātu papildu noteikumus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, attiecībā uz nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļu, māsu vai brāļu vai radnieku identificēšanu, kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, kritērijiem, lai novērtētu radnieka spēju rūpēties par nepilngadīgo bez pavadības, tostarp gadījumos, ja nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki uzturas vairāk nekā vienā dalībvalstī, attiecībā uz elementiem, lai novērtētu atkarības saikni, kritērijiem, lai novērtētu personas spēju rūpēties par apgādājamo un elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu nespēju ceļot ievērojami ilgu laiku. Īstenojot savas pilnvaras pieņemt deleģētus aktus, Komisija nepārsniedz to bērna interešu jomu, kas noteikta šīs regulas 6. panta 3. punktā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbu, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (36) Piemērojot šo regulu, tostarp sagatavojot deleģētus aktus, Komisijai būtu jāapspriežas ar ekspertiem, tostarp un visām attiecīgajām valstu iestādēm.
- (37) Sīki izstrādāti Regulas (EK) Nr. 343/2003 piemērošanas noteikumi ir izklāstīti Regulā (EK) Nr. 1560/2003. Skaidrības labad vai tādēļ, ka tie var palīdzēt sasniegt vispārēju mērķi, šajā regulā būtu jāiekļauj daži Regulas (EK) Nr. 1560/2003 noteikumi. Gan attiecīgajām dalībvalstīm, gan pieteikuma iesniedzējiem ir īpaši svarīgi, lai būtu vispārējs mehānisms risinājuma meklēšanai gadījumos, kad dalībvalstis dažādi piemēro kādu no šīs regulas noteikumiem. Tādēļ ir pamatota Regulā (EK) Nr. 1560/2003 paredzētā mehānisma ar humāno klauzulu saistītu strīdu risināšanai iekļaušana šajā regulā un tā darbības jomas paplašināšana uz visu šo regulu.
- (38) Lai efektīvi pārraudzītu šīs regulas piemērošanu, tā ir regulāri jānovērtē.
- (39) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Jo īpaši šīs regulas mērķis ir pilnībā nodrošināt hartas 18. pantā garantētās patvēruma tiesības, kā arī tiesības, kas atzītas tās 1., 4., 7., 24. un 47. pantā. Tāpēc šī regula būtu attiecīgi jāpiemēro.
- (40) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izveidot tādus kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un ietekmes dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (41) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (42) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm (turpmāk “atbildīgā dalībvalsts”).

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un kas nav valstspiederīgais valstī, kura piedalās šajā regulā ar nolīguma ar Eiropas Savienību starpniecību;

- b) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā;
- c) "ieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- d) "starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana" ir jebkura pārbaude, lēmums vai nolēmums, ko attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu izdara vai pieņem kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/32/ES un Direktīvu 2011/95/ES, izņemot saskaņā ar šo regulu un paredzētās procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai;
- e) "starptautiskās aizsardzības pieteikuma atsauksana" ir rīcība, ar ko pieteikuma iesniedzējs, noteikti vai klusējot, aptur procedūras, kas saskaņā ar Direktīvu 2013/32/ES uzsāktas, saņemot viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
- f) "starptautiskās aizsardzības saņēmējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kam piešķirta starptautiska aizsardzība, kā noteikts Direktīvas 2011/95/ES 2. panta a) punktā;
- g) "ģimenes locekļi", ciktāl šāda ģimene jau pastāvējusi izcelsmes valstī, ir šādi pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, kas atrodas dalībvalstu teritorijā:
- pieteikuma iesniedzēja laulātais vai viņa neprecējies partneris, ar kuru viņam ir stabilas attiecības, ja atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi neprecēts pārus uzskata par pielīdzinātiem precētiem pāriem,
 - pieteikuma iesniedzēja vai pirmajā ievilkumā minēto pāru nepilngadīgie bērni ar nosacījumu, ka viņi ir neprecējušies, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārpus laulības, vai ir adoptēti, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos,
 - ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais un nav precējies – tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par ieteikuma iesniedzēju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā atrodas pieaugušais,
 - ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepilngadīgais un nav precējies – tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par viņu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā atrodas saņēmējs;
- h) "radnieks" ir pieteikuma iesniedzēja pieaugusi tante vai tēvocis vai vecvecāks, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, neatkarīgi no tā, vai pieteikuma iesniedzējs ir dzimis laulībā vai ārpus laulības, vai ir adoptēts, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos;
- i) "nepilngadīgais" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- j) "nepilngadīgais bez pavadības" ir nepilngadīgais, kas ieradies dalībvalstu teritorijā bez tāda pieaugušā pavadības, kurš ir par viņu atbildīgs saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, un kamēr šāds pieaugušais nav par viņu uzņēmies aizgādību; tas ietver arī nepilngadīgo, kas palicis bez pavadības pēc ierašanās dalībvalstu teritorijā;
- k) "pārstāvis" ir persona vai organizācija, ko kompetentās struktūras ir norīkojušas, lai palīdzētu nepilngadīgajam bez pavadības un pārstāvētu viņu šajā regulā noteiktajās procedūrās nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īstenot nepilngadīgās personas tiesības un rīcības spēju. Ja kā pārstāvis ir norīkota organizācija, tā ieceļ personu, kas ir atbildīga par tās pienākumu veikšanu attiecībā uz nepilngadīgo saskaņā ar šo regulu;
- l) "uzturēšanās atļauja" ir jebkura atļauja, ko izdevušas iestādes dalībvalstī, kura atļāvusi trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam uzturēties tās teritorijā, tostarp dokumentus, kas apliecina atļauju palikt attiecīgajā teritorijā saskaņā ar pagaidu aizsardzības režīmu vai līdz brīdim, kad vairs nebūs spēkā apstākļi, kuri kavē izpildīt rīkojumu par izraidīšanu, izņemot vīzas un uzturēšanās atļaujas, kuras izdotas laikposmā, kāds vajadzīgs, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, kā paredzēts šajā regulā, vai arī starptautiskās aizsardzības pieteikuma vai uzturēšanās atļaujas pieteikuma izskatīšanas laikā;
- m) "vīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, kas vajadzīgs tranzītam vai ieceļošanai minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs uz paredzēto uzturēšanās laiku. Vīzas veidu nosaka atbilstoši šādām definīcijām:
- "ilgtermiņa vīza" ir kādas dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums saskaņā ar tās tiesību aktiem vai Savienības tiesību aktiem, kas vajadzīgs ieceļošanai minētajā dalībvalstī uz paredzēto uzturēšanās laiku, kurš ir ilgāks par trim mēnešiem,

— “īstermiņa vīza” ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, lai veiktu tranzītu vai lai paredzētu uzturēties vienā vai vairākās, vai visās dalībvalstīs uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus jebkurā sešu mēnešu laikposmā, sākot no pirmās ieceļošanas dienas dalībvalstu teritorijā,

— “lidostas tranzīt vīza” ir vīza, kas derīga tranzītam caur vienas vai vairāku dalībvalstu lidostu starptautiskā tranzīta zonām;

n) “bēgšanas iespējāmība” nozīmē to, ka attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz tiesību aktos noteiktiem objektīviem kritērijiem, ir iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs vai trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram piemēro pārsūtīšanas procedūru, varētu aizbēgt.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI UN GARANTIJAS

3. pants

Pieklūve starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūrai

1. Dalībvalstis izskata jebkuru starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko kādai no šīm valstīm tās teritorijā, tostarp pie robežas vai tranzīta zonās, iesniedz trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks. Pieteikumu izskata viena dalībvalsts, kas saskaņā ar III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem ir noteikta par atbildīgo.

2. Ja, pamatojoties uz šajā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

Ja nav iespējams pieteikuma iesniedzēju pārsūtīt uz dalībvalsti, kas izraudzīta par galveno atbildīgo, jo ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pastāv sistēmiskas problēmas patvēruma procedūrā un pieteikuma iesniedzēju uzņemšanas apstākļos minētajā dalībvalstī, kā rezultātā pastāv necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes risks Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta nozīmē, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, turpina izskatīt III nodaļā izklāstītos kritērijus, lai noteiktu, vai par atbildīgo var tikt izraudzīta cita dalībvalsts.

Ja saskaņā ar šo punktu nav iespējama pārsūtīšana uz nevienu dalībvalsti, kas izraudzīta, balstoties uz III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem, vai uz pirmo dalībvalsti, kurā pieteikums iesniegts, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, kļūst par atbildīgo dalībvalsti.

3. Jebkura dalībvalsts patur tiesības nosūtīt pieteikuma iesniedzēju uz drošu trešo valsti, ievērojot Direktīvā 2013/32/ES paredzētos noteikumus un aizsardzības pasākumus.

4. pants

Tiesības uz informāciju

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē, tās kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par šīs regulas piemērošanu un jo īpaši par:

a) šīs regulas mērķiem un sekām, ko radītu vēl kāda pieteikuma sagatavošana citā dalībvalstī, kā arī par sekām, ko izraisa pārcelšanās no vienas dalībvalsts uz citu laikā, kamēr tiek noteikta saskaņā ar šo regulu atbildīgā dalībvalsts, un kamēr tiek izskatīts starptautiskās aizsardzības pieteikums;

b) atbildīgās dalībvalsts noteikšanas kritērijiem, šādu kritēriju hierarhiju dažādos procedūras posmos un to ilgumu, tostarp par to, ka vienā dalībvalstī iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums var izraisīt to, ka minētā dalībvalsts kļūst atbildīga saskaņā ar šo regulu, pat ja šāda atbildība nepamatojas uz minētajiem kritērijiem;

c) personisko sarunu atbilstīgi 5. pantam un iespēju iesniegt informāciju par to, ka dalībvalstīs atrodas ģimenes locekļi, radnieki vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, tostarp par veidiem, kādos pieteikuma iesniedzējs var iesniegt šādu informāciju;

d) iespēju apstrīdēt lēmumu par pārsūtīšanu un vajadzības gadījumā pieteikties pārsūtīšanas atlikšanai;

e) to, ka dalībvalstu kompetentās iestādes var apmainīties ar datiem par viņu tikai nolūkā īstenot savas no šīs regulas izrietošās saistības;

f) tiesībām piekļūt ar viņu saistītiem datiem un tiesībām pieprasīt šādu datu izlabošanu, ja tie ir nepareizi vai dzēšanu, ja tie ir apstrādāti nelikumīgi, kā arī par minēto tiesību īstenošanas procedūrām tostarp par 35. pantā minēto iestāžu un to valsts datu aizsardzības iestāžu kontaktinformāciju, kuras ir atbildīgas par ar personas datu aizsardzību saistītu prasību izskatīšanu.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, sniedz rakstiski valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu. Dalībvalstis izmanto kopēju bukletu, kas saskaņā ar 3. punktu izveidota minētajam nolūkam.

Vajadzības gadījumā, lai pieteikuma iesniedzējs pienācīgi saprastu sniegto informāciju, to sniedz arī mutiski, piemēram, saistībā ar personisko sarunu, kas minēta 5. pantā.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā kopēju bukletu, kā arī īpašu bukletu nepilngadīgajiem bez pavadības, kurš satur vismaz šā panta 1. punktā minēto informāciju. Šajā kopējā bukletā iekļauj arī informāciju par to, kā piemērot Regulu (ES) Nr. 603/2013, un jo īpaši par nolūku, kādēļ pieteikuma iesniedzēja dati var tikt apstrādāti *Eurodac* sistēmā. Kopējais buklets ir veidots tā, lai dalībvalstis to varētu papildināt ar dalībvalstij specifisku papildu informāciju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs regulas 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Personiska saruna

1. Lai atvieglotu atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu, dalībvalsts, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, rīko personisku sarunu ar pieteikuma iesniedzēju. Saruna arī ļauj pareizi izprast informāciju, kas pieteikuma iesniedzējam sniegta saskaņā ar 4. pantu.

2. Personisko sarunu var nerīkot, ja:

a) pieteikuma iesniedzējs ir aizbēdzis; vai

b) pēc 4. pantā minētās informācijas saņemšanas pieteikuma iesniedzējs jau ir sniedzis informāciju, kas vajadzīga, lai citādi noteiktu atbildīgo dalībvalsti. Dalībvalsts, kas nerīko sarunu, sniedz pieteikuma iesniedzējam iespēju sniegt visu papildu informāciju, kas ir nozīmīga, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, pirms tiek pieņemts lēmums pārsūtīt pieteikuma iesniedzēju uz atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

3. Personiskā saruna notiek savlaicīgi un, jebkurā gadījumā, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar 26. panta 1. punktu.

4. Personiskā saruna notiek valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņam saprotamu un kurā viņš spēj sazināties. Ja vajadzīgs, dalībvalstīm ir līdzekļi tulkam, kas spēj nodrošināt pienācīgu saziņu starp pieteikuma iesniedzēju un personu, kas vada personisko sarunu.

5. Personiskā saruna notiek apstākļos, kas nodrošina pienācīgu konfidencialitāti. To vada kvalificēta persona saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

6. Dalībvalsts, kas vada personisko sarunu, sastāda tās rakstisku kopsavilkumu, kurā iekļauj vismaz galveno informāciju, ko pieteikuma iesniedzējs sniedzis sarunā. Šis kopsavilkums

var būt ziņojuma vai standarta veidlapas formā. Dalībvalsts nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam un/vai juridiskajam padomniekam vai citam padomdevējam, kas pārstāv pieteikuma iesniedzēju, tiek savlaicīgi nodrošināta pieeja kopsavilkumam.

6. pants

Garantijas nepilngadīgajiem

1. Bērna intereses ir dalībvalstu galvenais apsvērums attiecībā uz visām šajā regulā paredzētajām procedūrām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar visām šajā regulā paredzētajām procedūrām nepilngadīgo bez pavadības pārstāv un/vai viņam palīdz pārstāvis. Pārstāvis ir kvalificēts un viņam ir īpašas zināšanas, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgā intereses tiek ņemtas vērā, veicot šajā regulā noteiktās procedūras. Šādam pārstāvim ir pieeja attiecīgo dokumentu saturam pieteikuma iesniedzēja lietā, tostarp īpašajam bukletam, kas paredzēts nepilngadīgajiem bez pavadības.

Šis punkts neskar attiecīgos Direktīvas 2013/32/ES 25. panta noteikumus.

3. Bērna interešu izvērtēšanā dalībvalstis cieši sadarbojas savā starpā un jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

a) ģimenes atkalapvienošanās iespējas;

b) nepilngadīgā labklājību un sociālo attīstību;

c) drošuma un drošības apsvērumus, jo īpaši, ja pastāv risks, ka nepilngadīgais varētu būt cilvēku tirdzniecības upuris;

d) nepilngadīgā viedokli atbilstoši viņa vecumam un briedumam.

4. Lai piemērotu 8. pantu, dalībvalsts, kurā nepilngadīgais bez pavadības iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, cik drīz vien iespējams veic atbilstīgas darbības, lai dalībvalstu teritorijā apzinātu nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas vai radniekus, vienlaikus aizsargājot bērna intereses.

Šajā sakarā minētā dalībvalsts var lūgt starptautisku vai citu atbilstīgu organizāciju palīdzību, un atvieglināt nepilngadīgā piekļuvi šādu organizāciju sniegtajiem atrašanas pakalpojumiem.

Šīs regulas 35. pantā minēto kompetento iestāžu darbinieki, kuri izskata lūgumus, kas saistīti ar nepilngadīgajiem bez pavadības, jau ir pienācīgi apmācīti saistībā ar nepilngadīgo īpašajām vajadzībām un turpina saņemt šādu apmācību.

5. Lai saskaņā ar šā panta 4. punktu veicinātu piemērotu darbību, kā identificēt nepilngadīgā bez pavadības ģimenes locekļus, brāļus vai māsas vai radniekus, kas dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, tostarp standarta veidlapu, kas paredzēta attiecīgās informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

KRITĒRIJI ATBILDĪGĀS DALĪBVALSTS NOTEIKŠANAI

7. pants

Kritēriju hierarhija

1. Kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai piemēro tādā kārtībā, kādā tie izklāstīti šajā nodaļā.

2. Saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem kritērijiem atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz stāvokli, kāds bija, pieteikuma iesniedzējam pirmo reizi iesniedzot starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalstij.

3. Piemērojot 8., 10. un 16. pantā minētos kritērijus, dalībvalstis ņem vērā jebkādos pieejamos pierādījumus par to, vai kādas dalībvalsts teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, radnieki vai personas, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, ar nosacījumu, ka šādi pierādījumi tiek iesniegti, pirms cita dalībvalsts saskaņā ar, attiecīgi, 22. un 25. pantu ir akceptējusi pieprasījumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, un ka par pieteikuma iesniedzēja iepriekšējiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem vēl nav pieņemts pirmais lēmums pēc būtības.

8. pants

Nepilngadīgie

1. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, tad atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā likumīgi atrodas kāds nepilngadīgā bez pavadības ģimenes loceklis vai brālis vai māsa, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs. Ja pieteikuma iesniedzējs ir precējies nepilngadīgais, kura laulātais likumīgi neatrodas dalībvalstu teritorijā, tad atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā likumīgi atrodas nepilngadīgā tēvs, māte vai kāds cits pieaugušais, kas saskaņā ar tiesību aktiem vai minētās dalībvalsts praksi ir atbildīgs par nepilngadīgo, vai viņa brālis vai māsa.

2. Ja pieteikuma iesniedzējs ir nepilngadīgais bez pavadības, kuram ir radnieks, kas likumīgi atrodas citā dalībvalstī, un ja, balstoties uz individuālu izvērtējumu, ir konstatēts, ka šis

radnieks var par viņu parūpēties, tad minētā dalībvalsts apvieno nepilngadīgo ar viņa radnieku un ir atbildīgā dalībvalsts, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs.

3. Ja 1. un 2. punktā minētie ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī, tad lēmumu par atbildīgo dalībvalsti pieņem, ņemot vērā to, kas ir nepilngadīgā bez pavadības interesēs.

4. Ja nepilngadīgajam nav ģimenes locekļa, brāļa vai māsas vai radnieka, kā minēts 1. un 2. punktā, atbildīgā dalībvalsts ir tā dalībvalsts, kurā nepilngadīgais bez pavadības iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 45. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz nepilngadīgo bez pavadības ģimenes locekļu, brāļu vai māsu vai radnieku identificēšanu, kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, attiecībā uz kritērijiem, lai izvērtētu radnieka spēju rūpēties par nepilngadīgo bez pavadības, tostarp, ja ģimenes locekļi, brāļi vai māsas vai radnieki uzturas vairāk nekā vienā dalībvalstī. Īstenojot pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, Komisija nepārsniedz bērna interešu jomu, kas noteiktas 6. panta 3. punktā.

6. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2.punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Ģimenes locekļi, kas ir starptautiskās aizsardzības saņēmēji

Ja pieteikuma iesniedzējam ir kāds ģimenes loceklis, kuram ir atļauts uzturēties dalībvalstī kā starptautiskās aizsardzības saņēmējam, neatkarīgi no tā, vai šī ģimene ir bijusi izveidota iepriekš izcelsmes valstī, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ar noteikumu, ka attiecīgās personas ir rakstiski paidušas savu vēlēšanos.

10. pants

Ģimenes locekļi, kas ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji

Ja pieteikuma iesniedzējam ir kāds ģimenes loceklis dalībvalstī un par šā ģimenes locekļa starptautiskās aizsardzības pieteikumu minētajā dalībvalstī vēl nav pieņemts pirmais lēmums pēc būtības, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ar noteikumu, ka attiecīgās personas ir rakstiski paidušas savu vēlēšanos.

11. pants

Ģimenes procedūra

Ja vairāki ģimenes locekļi un/vai nepilngadīgi neprecējušies brāļi vai māsas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus vienā dalībvalstī vienlaicīgi vai ar pietiekami īsu starplaiku, lai procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai veiktu kopā, un ja šajā regulā izklāstīto kritēriju piemērošana novestu pie šo ģimenes locekļu izšķiršanas, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:

- a) par visu ģimenes locekļu un/vai nepilngadīgu neprecējušos brāļu vai māsu starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kura atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par ģimenes locekļu vairākuma uzņemšanu;
- b) ja tas nav iespējams, tad atbildīga ir dalībvalsts, kas atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par vecākā ģimenes locekļa patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

12. pants

Uzturēšanās atļauju vai vīzu izdošana

1. Ja pieteikuma iesniedzējam ir derīga uzturēšanās atļauja, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo atļauju.

2. Ja pieteikuma iesniedzējam ir derīga vīza, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo vīzu, ja vien šī vīza nav izdota citas dalībvalsts vārdā, izmantojot pārstāvības pasākumu, kas paredzēts 8. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu⁽¹⁾. Tādā gadījumā par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga pārstāvētā dalībvalsts.

3. Ja pieteikuma iesniedzējam ir vairāk nekā viena derīga uzturēšanās atļauja vai vīza, ko izdevušas dažādas dalībvalstis, tad atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu dalībvalstis uzņemas šādā secībā:

- a) dalībvalsts, kas ir izdevusi uzturēšanās atļauju, piešķirot tiesības uz ilgāko uzturēšanās laikposmu, vai arī, ja visu atļauju derīguma termiņi ir vienādi, dalībvalsts, kura ir izdevusi uzturēšanās atļauju ar visvēlāko derīguma beigu termiņu;
- b) dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma beigu termiņu, ja dažādās vīzas ir viena veida vīzas;

c) ja vīzas ir dažāda veida vīzas, – dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visilgāko derīguma termiņu, vai, ja derīguma termiņi ir vienādi, dalībvalsts, kura ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma beigu termiņu.

4. Ja pieteikuma iesniedzējam ir tikai viena vai vairākas tādas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā sešiem mēnešiem, un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādās dalībvalsts teritorijā, šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro tik ilgi, kamēr pieteikuma iesniedzējs nav atstājis dalībvalstu teritorijas.

Ja pieteikuma iesniedzējam ir viena vai vairākas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā sešiem mēnešiem un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādās dalībvalsts teritorijā, un ja pieteikuma iesniedzējs nav atstājis dalībvalstu teritorijas, atbildīga ir dalībvalsts, kurā iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

5. Fakts, ka uzturēšanās atļauja vai vīza izdota, pamatojoties uz fiktīvu vai nelikumīgi pieņemtu identitāti vai, uzrādot falsificētus, viltotus vai nederīgus dokumentus, nekavē uzlikt atbildību dalībvalstij, kas to izdevusi. Dalībvalsts, kas izdevusi uzturēšanās atļauju vai vīzu, tomēr nav atbildīga, ja tā spēj konstatēt, ka krāpšana notikusi pēc atļaujas vai vīzas izdošanas.

13. pants

Ieceļošana un/vai uzturēšanās

1. Ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos šīs regulas 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, tostarp Regulā (ES) Nr. 603/2013 minēto informāciju, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot no trešās valsts, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs šādā veidā ieceļojis. Minētā atbildība izbeidzas divpadsmit mēnešus pēc nelikumīgās robežas šķērsošanas dienas.

2. Ja dalībvalsti saskaņā ar šā panta 1. punktu nevar uzskatīt vai vairs nevar uzskatīt par atbildīgu un ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas aprakstīti abos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, ir konstatēts, ka pieteikuma iesniedzējs – kurš ieceļojis dalībvalstu teritorijās nelikumīgi vai kura ieceļošanas apstākļus nav iespējams noskaidrot – pastāvīgi dzīvojis kādā dalībvalstī vismaz piecus mēnešus pirms starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

Ja pieteikuma iesniedzējs vismaz piecus mēnešu laikposmus dzīvojis vairākās dalībvalstīs, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā viņš dzīvojis pēdējā laikā.

⁽¹⁾ OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

14. pants

Ieceļošana vīzu atcelšanas gadījumā

1. Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ieceļo tādas dalībvalsts teritorijā, kurā attiecībā uz viņu ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu.

2. Šā panta 1. punktā izklāstīto principu nepiemēro, ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu citā dalībvalstī, kurā attiecībā uz viņa ieceļošanu tās teritorijā arī ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību. Minētajā gadījumā par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

15. pants

Pieteikuma iesniegšana lidostas starptautiskajā tranzīta zonā

Ja trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks starptautiskās aizsardzības pieteikumu ir sagatavojis dalībvalsts lidostas starptautiskajā tranzīta zonā, par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

IV NODAĻA

APGĀDĀJAMIE UN DISKRECIJONĀRĀS KLAUZULAS

16. pants

Apgādājamie

1. Ja pieteikuma iesniedzējs, ņemot vērā grūtniecības, jaundzimuša bērna, nopietnas saslimšanas, smagas invaliditātes vai vecuma dēļ ir atkarīgs no palīdzības, ko sniedz viņa bērns, brālis vai māsa vai vecāks, kas likumīgi uzturas kādā dalībvalstī, vai ja pieteikuma iesniedzēja bērns, brālis vai māsa vai vecāks, kas likumīgi uzturas kādā no dalībvalstīm, ir atkarīgs no pieteikuma iesniedzēja palīdzības, dalībvalstis pieteikuma iesniedzēju parasti patur kopā vai apvieno ar minēto bērnu, brāli vai māsu vai vecāku, ar noteikumu, ka ģimenes saites ir pastāvējušas izcelsmes valstī, ka bērns, brālis vai māsa vai vecāks, vai pieteikuma iesniedzējs ir spējīgs rūpēties par apgādājamo un ka attiecīgās personas ir rakstiski pādušas savu vēlmi.

2. Ja 1. punktā minētais bērns, brālis vai māsa vai vecāks likumīgi uzturas dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzējs, atbildīgā dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā likumīgi uzturas bērns, brālis vai māsa vai vecāks, ja vien pieteikuma iesniedzēja veselības stāvoklis ilgāku laiku viņam liedz ceļot uz minēto dalībvalsti. Šādā gadījumā atbildīgā dalībvalsts ir dalībvalsts, kurā atrodas pieteikuma iesniedzējs. Šādai dalībvalstij nav pienākuma pārvietot bērnu, brāli vai māsu vai vecāku uz savu teritoriju.

3. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 45. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu atkarības saikni, attiecībā uz kritērijiem, kā noteikt, vai pastāv pierādītas ģimenes saiknes, kritērijiem, lai izvērtētu attiecīgās personas spēju rūpēties par apgādājamo, un elementiem, kas jāņem vērā, lai izvērtētu nespēju ceļot ievērojami ilgu laiku.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

17. pants

Diskreccionārās klauzulas

1. Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta, katra dalībvalsts var nolemt izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko tai iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, pat ja saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem šāda izskatīšana nav attiecīgās dalībvalsts pienākums.

Dalībvalsts, kas nolemj saskaņā ar šo punktu izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kļūst par atbildīgo dalībvalsti un uzņemas ar minēto atbildību saistītos pienākumus. Vajadzības gadījumā tā, izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *Dubli-Net*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu, informē iepriekšējo atbildīgo dalībvalsti, dalībvalsti, kas veic procedūru, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, vai dalībvalsti, kura saņēmusi pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu vai par viņa atpakaļuzņemšanu.

Dalībvalsts, kas kļūst par atbildīgo dalībvalsti saskaņā ar šo punktu, to tūlīt norāda *Eurodac* saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 603/2013, pievienojot datumu, kad tika pieņemts lēmums izskatīt pieteikumu.

2. Dalībvalsts, kurā ir sagatavots starptautiskās aizsardzības pieteikums un kura veic atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūru, vai atbildīgā dalībvalsts var jebkurā laikā, pirms ir pieņemts pirmais lēmums pēc būtības, pieprasīt citai dalībvalstij uzņemt pieteikuma iesniedzēju, lai apvienotu personas, ar ko ir jebkādas ģimenes attiecības, pamatojoties uz humāniem un, jo īpaši, ģimenes vai kultūras apsvērumiem, pat ja minētā cita dalībvalsts nav atbildīga saskaņā ar 8. līdz 11. pantā un 16. pantā noteiktajiem kritērijiem. Attiecīgās personas pauž savu piekrišanu rakstiski.

Pieteikumā par uzņemšanu ir visi pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts rīcībā esošie materiāli, kas pieprasījumu saņemšanai dalībvalstij ļauj izvērtēt situāciju.

Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic jebkādas vajadzīgās pārbaudes, lai izskatītu minētos humānos apsvērumus, un divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas dienas atbild pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij, izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *DubliNet*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu. Atbildē par pieprasījuma noraidīšanu norāda iemeslus, kas ir noraidīšanas pamatā.

Ja pieprasījumu saņemusi dalībvalsts pieņem šo pieprasījumu, tā pārņem atbildību par pieteikuma izskatīšanu.

V NODAĻA

ATBILDĪGĀS DALĪBVALSTS PIENĀKUMI

18. pants

Atbildīgās dalībvalsts pienākumi

1. Saskaņā ar šo regulu atbildīgajai dalībvalstij ir pienākums:

- a) saskaņā ar 21., 22. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;
- b) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;
- c) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kurš ir atsaucis pieteikumu tā izskatīšanas laikā un ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas;
- d) saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kura pieteikums ir noraidīts un kurš ir sagatavojis pieteikumu citā dalībvalstī, vai kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez uzturēšanās atļaujas.

2. Atbildīgā dalībvalsts gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta a) un b) apakšpunkts, izskata vai pabeidz izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko sagatavojis pieteikuma iesniedzējs.

Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta c) apakšpunkts, kad atbildīgā dalībvalsts ir pārtraukusi pieteikuma izskatīšanu pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējs to ir atsaucis, pirms ir pieņemts lēmums pēc būtības pirmajā instancē, minētā dalībvalsts nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir tiesības pieprasīt, lai viņa pieteikuma izskatīšana tiek pabeigta, vai iesniedz jaunu

starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kuru neuzskatīs par turpmāku pieteikumu, kā noteikts Direktīvā 2013/32/ES. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka tiek pabeigta pieteikuma izskatīšana.

Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta d) apakšpunkts, kad pieteikums ir noraidīts tikai pirmajā instancē, atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka attiecīgajai personai ir vai ir bijusi iespēja izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar Direktīvas 2013/32/ES 46. pantu.

19. pants

Atbildības izbeigšanās

1. Ja dalībvalsts izdod pieteikuma iesniedzējam uzturēšanās atļauju, tad minētā dalībvalsts pārņem 18. panta 1. punktā noteiktās saistības.

2. Šīs regulas 18. panta 1. punktā noteiktās saistības izbeidzas, ja atbildīgā dalībvalsts, kad tai pieprasa uzņemt vai uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu personu, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, var konstatēt, ka attiecīgā persona ir atstājusi dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem, ja vien attiecīgajai personai nav derīgas uzturēšanās atļaujas, ko izdevusi atbildīgā dalībvalsts.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc pirmajā daļā minētā prombūtnes laikposma, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

3. Šīs regulas 18. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā noteiktās saistības izbeidzas, ja atbildīgā dalībvalsts, kad tai pieprasa uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu personu, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, var konstatēt, ka attiecīgā persona ir atstājusi dalībvalstu teritoriju atbilstīgi atgriešanas lēmumam vai izraidīšanas rīkojumam, kas izdots pēc pieteikuma atsaukšanas vai noraidīšanas.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc tam, kad notikusi efektīva izraidīšana, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

VI NODAĻA

UZŅĒMŠANAS UN ATPAKAĻUZŅĒMŠANAS PROCEDŪRAS

I IEDAĻA

Procedūras uzsākšana

20. pants

Procedūras uzsākšana

1. Process, kurā nosaka atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

2. Starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas pieteikuma iesniedzēja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu. Ja pieteikums nav sagatavots rakstiski, laikposms no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir cik vien iespējams īss.

3. Šajā regulā nepilngadīgais, kas ir kopā ar pieteikuma iesniedzēju un atbilst ģimenes locekļa definīcijai, nav nošķirams no ģimenes locekļa un viņa stāvoklis ir tās dalībvalsts ziņā, kura ir atbildīga par minētā ģimenes locekļa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, pat ja nepilngadīgais nav pieteikuma iesniedzējs, ar noteikumu, ka tas ir nepilngadīgā interesēs. Tāda pati attieksme piemērojama bērniem, kas dzimuši pēc pieteikuma iesniedzēja ierašanās dalībvalstu teritorijā, neuzsākot jaunu procedūru viņu uzņemšanai.

4. Ja starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iesniedzis pieteikuma iesniedzējs, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs. Dalībvalsts, kas saņēmusi pieteikumu, nekavējoties informē dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs, un šīs regulas piemērošanas nolūkā to uzskata par dalībvalsti, kurai ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums.

Pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē par dalībvalsti, kas nosaka atbildīgo dalībvalsti, maiņu un tās datumu.

5. Pieteikuma iesniedzēju, kas atrodas citā dalībvalstī bez uzturēšanās atļaujas vai kas tur iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumu pēc sava pirmā pieteikuma, kas sagatavots citā dalībvalstī, atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 23., 24., 25. un 29. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā pirmoreiz iesniegts minētais starptautiskās aizsardzības pieteikums, lai pabeigtu procedūru atbildīgās dalībvalsts noteikšanai.

Minētā saistība izbeidzas, ja dalībvalsts, kurai pieprasīts pabeigt atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procesu, var konstatēt, ka pieteikuma iesniedzējs pa to laiku ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem vai arī citā dalībvalstī ir saņēmis uzturēšanās atļauju.

Pieteikumu, kas iesniegts pēc šā punkta otrajā daļā minētā prombūtnes laikposma, uzskata par jaunu pieteikumu, kas ir pamatā jaunai procedūrai, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti.

II IEDAĻA

Procedūras uzņemšanas pieprasījumiem

21. pants

Uzņemšanas pieprasījuma iesniegšana

1. Ja dalībvalsts, kurai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga

cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 20. panta 2. punkta nozīmē var pieprasīt minētajai otrajai dalībvalstij uzņemt attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja Eurodac sistēmā tiek atrasti dati, kas reģistrēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 14. pantu, pieprasījumu nosūta divos mēnešos no minētās datu atrašanas atbilstīgi minētās regulas 15. panta 2. punktam.

Ja pieprasījums uzņemt pieteikuma iesniedzēju nav iesniegts pirmajā un otrajā daļā noteiktajos laikposmos, tad par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums.

2. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts var lūgt steidzamu atbildi gadījumos, ja starptautiskās aizsardzības pieteikums ir iesniegts pēc ieceļošanas vai palikšanas atļaujas atteikuma, pēc apcietināšanas sakarā ar nelikumīgu uzturēšanos vai pēc izraidīšanas rīkojuma nodošanas vai izpildes.

Pieprasījumā norāda iemeslus, kas pamato atbildes steidzamību, un paredzamo atbildes saņemšanas termiņu. Minētais termiņš ir vismaz viena nedēļa.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos gadījumos pieprasījumu citai dalībvalstij uzņemt personu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un iekļaujot tiešus vai netiešus pierādījumus, kas aprakstīti abos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai būtiskas ziņas no pieteikuma iesniedzēja sniegtās informācijas, lai iestādes dalībvalstī, kas saņem pieprasījumu, var pārbaudīt, vai, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem, šī dalībvalsts ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus uzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

22. pants

Atbilde uz uzņemšanas pieprasījumu

1. Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas.

2. Procedūrā, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, izmanto tiešos un netiešos pierādījumus.

3. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros saskaņā ar šā punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

a) Tiešie pierādījumi:

- i) formāli pierādījumi, kas saskaņā ar šo regulu nosaka atbildību, kamēr tie nav atspēkoti ar pierādījumiem par pretējo;
- ii) dalībvalstis iesniedz ar 44. pantu paredzētajai komitejai dažādu veidu administratīvu dokumentu paraugus saskaņā ar formālo pierādījumu sarakstā noteikto tipoloģiju;

b) netiešie pierādījumi:

- i) indikatīvi elementi, kas, būdami apstrīdami, atsevišķos gadījumos var būt pietiekami atbilstīgi tiem piešķirtajam pierādījuma spēkam;
- ii) to pierādījuma spēku attiecībā uz atbildību par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu izvērtē katrā atsevišķā gadījumā.

4. Prasībai par pierādījumiem nebūtu jāpārsniedz šās regulas pareizai piemērošanai vajadzīgais.

5. Ja nav formālu pierādījumu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts atzīst savu atbildību, ja netiešie pierādījumi ir saskanīgi, pamatoti un pietiekami detalizēti, lai noteiktu atbildību.

6. Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar 21. panta 2. punkta noteikumiem ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu noteikto termiņu. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču jebkurā gadījumā viena mēneša laikā. Šādos gadījumos dalībvalstij, kas saņēmusi pieprasījumu, jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij lēmums par atbildes sniegšanu pēc sākotnēji noteiktā termiņa.

7. Atbildes nesniegšana 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tostarp pienākumu nodrošināt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņa ierašanos.

III IEDAĻA

Procedūras atpakaļuzņemšanas pieprasījumiem

23. pants

Atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšana, ja pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī ir iesniegts jauns pieteikums

1. Ja dalībvalsts, kurā 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā persona ir iesniegusi jaunu starptautiskās aizsar-

dzības pieteikumu, uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 5. punktu un 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu atbildīga ir cita dalībvalsts, tā var prasīt minētajai citai dalībvalstij uzņemt minēto personu atpakaļ.

2. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc *Eurodac* pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. panta 5. punktu.

Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no *Eurodac* sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešos no dienas, kad iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums 20. panta 2. punkta nozīmē.

3. Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījums netiek iesniegts 2. punktā noteiktajos termiņos, par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga tā dalībvalsts, kurā iesniegts jaunais pieteikums.

4. Atpakaļuzņemšanas pieprasījumu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un tajā ietver tiešos vai netiešos pierādījumus, kā aprakstīts divos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai attiecīgus elementus no attiecīgās personas sniegtās informācijas, kas ļautu pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts iestādēm pārbaudīt, vai tā ir atbildīga, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

24. pants

Atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšana, ja pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī nav iesniegts jauns pieteikums

1. Ja dalībvalsts, kuras teritorijā bez uzturēšanās atļaujas uzturas 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minētā persona un kurā nav iesniegts jauns starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka saskaņā ar 20. panta 5. punktu un 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu atbildīga ir cita dalībvalsts, tā var prasīt minētajai citai dalībvalstij uzņemt minēto personu atpakaļ.

2. Atkāpjoties no 6. panta 2. punkta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī

uzturas nelikumīgi⁽¹⁾), ja dalībvalsts, kuras teritorijā bez uzturēšanās atļaujas uzturas persona, nolemj veikt meklējumu *Eurodac* sistēmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 17. pantu, pieprasījumu uzņemt atpakaļ šīs regulas 18. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā minēto personu vai 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto personu, kuras starptautiskās aizsardzības pieteikums nav noraidīts ar galīgo lēmumu, iesniedz pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā divos mēnešos pēc *Eurodac* pozitīvā iznākuma saņemšanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 603/2013 17. panta 5. punktu.

Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījuma pamatā ir citi pierādījumi, nevis no *Eurodac* sistēmas iegūtie dati, pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij to nosūta trīs mēnešos no dienas, kad pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij kļūst zināms, ka par attiecīgo personu varētu būt atbildīga cita dalībvalsts.

3. Ja atpakaļuzņemšanas pieprasījums netiek iesniegts 2. punktā paredzētajos termiņos, dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgā persona uzturas bez uzturēšanās atļaujas, dod minētajai personai iespēju iesniegt jaunu pieteikumu.

4. Ja šīs regulas 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā persona, kuras starptautiskās aizsardzības pieteikums ar galīgo lēmumu ir noraidīts vienā dalībvalstī, bez uzturēšanās atļaujas atrodas citā dalībvalstī, pēdējā minētā dalībvalsts var vai nu pieprasīt, lai pirmā minētā dalībvalsts uzņem atpakaļ attiecīgo personu, vai arī izpildīt atgriešanas procedūru saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK.

Ja pēdējā minētā dalībvalsts nolemj pieprasīt, lai pirmā minētā dalībvalsts uzņem atpakaļ attiecīgo personu, Direktīvā 2008/115/EK paredzētos noteikumus nepiemēro.

5. Pieprasījumu uzņemt atpakaļ 18. panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktā minēto personu iesniedz, izmantojot standarta veidlapu, un tajā ietver tiešos vai netiešos pierādījumus, kā aprakstīts divos 22. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai attiecīgus elementus no personas sniegtās informācijas, kas ļautu pieprasījuma saņēmējai dalībvalsts iestādēm pārbaudīt, vai pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts ir atbildīga, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, kuros saskaņā ar 22. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem kritērijiem ir norādīti tiešo un netiešo pierādījumu attiecīgie elementi un pieņem vienādos nosacījumus atpakaļuzņemšanas pieprasījumu sagatavošanai un iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

25. pants

Atbilde uz atpakaļuzņemšanas pieprasījumu

1. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts veic vajadzīgās pārbaudes un sniedz lēmumu par pieprasījumu atpakaļuzņemt attiecīgo personu, cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā

ne vēlāk kā vienu mēnesi no pieprasījuma saņemšanas dienas. Ja pieprasījums ir pamatots ar datiem, kas iegūti no *Eurodac* sistēmas, tad minēto termiņu saīsina līdz divām nedēļām.

2. Atbildes nesniegšana viena mēneša termiņā vai 1. punktā minētajā divu nedēļu termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu atpakaļ, tostarp pienākumu veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos.

IV IEDAĻA

Procesuālās garantijas

26. pants

Pārsūtīšanas lēmuma paziņošana

1. Ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, piekrīt uzņemt vai uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju vai citu 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētu personu, tad pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts paziņo attiecīgajai personai par lēmumu pārsūtīt viņu uz atbildīgo dalībvalsti un attiecīgi par lēmumu neizskatīt viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Ja attiecīgo personu pārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, dalībvalstis var nolemt par lēmumu paziņot šādam juridiskajam konsultantam vai padomdevējam, nevis attiecīgajai personai, un attiecīgos gadījumos par lēmumu informēt attiecīgo personu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā lēmumā ietver informāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, tostarp attiecīgos gadījumos par tiesībām lūgt apturēt lēmuma izpildi, un par šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai un pārsūtīšanai piemērojamajiem termiņiem un, vajadzības gadījumā, ietver informāciju par vietu, kur attiecīgajai personai jāierodas, kā arī ierašanās datumu, ja minētā persona dodas uz atbildīgo dalībvalsti patstāvīgi.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai personai kopā ar 1. punktā minēto lēmumu tiek paziņota informācija par personām vai vienībām, kas attiecīgajai personai var sniegt juridisku palīdzību, ja minētā informācija nav jau tikusi sniegta.

3. Ja attiecīgajai personai nepalīdz vai viņu nepārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, dalībvalstis viņu informē par galvenajiem lēmuma elementiem, tajā vienmēr ietverot informāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai piemērojamajiem termiņiem un informāciju sniedzot valodā, ko attiecīgā persona saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņai saprotamu.

27. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Pieteikuma iesniedzējam vai citai personai, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, ir tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, proti, pārsūtīšanas lēmuma faktisku un juridisku apelāciju vai pārskatīšanu tiesā.

2. Dalībvalstis nodrošina saprātīgu termiņu, kurā attiecīgā persona var īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesisku aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punktu.

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

3. Pārsūtīšanas lēmumu apelācijas vai pārskatīšanas nolūkos dalībvalstis savos tiesību aktos paredz, ka:

- a) apelācija vai pārskatīšana attiecīgajai personai dod tiesības palikt attiecīgajā dalībvalstī līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts; vai
- b) pārsūtīšanu automātiski aptur un šāda apturēšana beidzas pēc konkrēta saprātīga termiņa, kura laikā tiesa pēc rūpīgas un padziļinātas izskatīšanas pieņem lēmumu par to, vai apelācijai vai pārskatīšanai būs apturošs spēks; vai
- c) attiecīgajai personai ir iespēja saprātīgā termiņā pieprasīt, lai tiesa aptur pārsūtīšanas lēmuma izpildi līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts. Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejams efektīvs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, apturot pārsūtīšanu līdz brīdim, kad tiks pieņemts lēmums par pirmo apturēšanas pieprasījumu. Lēmumu par to, vai apturēt pārsūtīšanas lēmuma izpildi, pieņem saprātīgā laikposmā, tomēr dodot iespēju rūpīgai un padziļinātai apturēšanas pieprasījuma izskatīšanai. Ja tiek pieņemts lēmums neapturēt pārsūtīšanas lēmuma izpildi, tajā norāda apsvērumus, kas ir tā pamatā.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka kompetentās iestādes var nolemt rīkoties *ex officio*, lai apturētu pārsūtīšanas lēmuma izpildi līdz brīdim, kad kļūst zināms apelācijas vai pārskatīšanas rezultāts.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai personai ir pieejama juridiskā palīdzība un vajadzības gadījumā lingvistiska palīdzība.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība pēc pieprasījuma tiek piešķirta bez maksas, ja attiecīgā persona nevar atļauties segt ar to saistītās izmaksas. Dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz maksām un citiem izdevumiem attieksme pret pieteikuma iesniedzējiem nav labvēlīgāka par attieksmi, ko ar juridisko palīdzību saistītos jautājumos parasti saņem attiecīgās valsts valstspiederīgie.

Patvarīgi neierobežojot piekļuvi juridiskajai palīdzībai, dalībvalstis var paredzēt, ka bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību nepiešķir gadījumos, kad kompetentā iestāde vai tiesa uzskata, ka nepastāv vērā ņemama iespēja, ka apelācija vai pārsūdzība varētu būt sekmīga.

Ja lēmumu nepiešķirt šajā punktā paredzēto bezmaksas juridisko palīdzību un pārstāvību pieņem iestāde, kas nav tiesa, dalībvalstis paredz tiesības izmantot efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli, lai minēto lēmumu pārsūdzētu tiesā.

Ievērojot šajā punktā noteiktās prasības, dalībvalstis nodrošina, ka juridiskā palīdzība un pārstāvība netiek patvarīgi ierobežota

un ka netiek kavēta pieteikuma iesniedzēja iespēja efektīvi piekļūt tiesu iestādēm.

Juridiskā palīdzība ietver vismaz vajadzīgo procedūras dokumentu sagatavošanu un pārstāvību tiesā, un var paredzēt, ka to sniedz tikai juridiskie konsultanti vai padomdevēji, kuriem ar valsts tiesību aktiem īpaši uzdots sniegt palīdzību un pārstāvību.

Procedūras attiecībā uz piekļuvi juridiskajai palīdzībai nosaka valsts tiesību aktos.

V IEDAĻA

Aizturēšana pārsūtīšanas nolūkā

28. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis neaiztur personu vienīgi tādēļ, ka uz viņu attiecas šajā regulā paredzētā procedūra.

2. Ja pastāv būtiska personas bēgšanas iespējamība, dalībvalstis var aizturēt attiecīgo personu, lai nodrošinātu pārsūtīšanas procedūras saskaņā ar šo regulu, balstoties uz individuālu izvērtējumu, un tiktāl, ciktāl aizturēšana ir samērīga, un nav iespējams efektīvi piemērot citus mazāk stingrus alternatīvus pasākumus.

3. Aizturēšanu veic uz iespējami īsāku laikposmu un ne ilgāk kā uz laiku, kas saprātīgi uzskatāms par nepieciešamu, lai ar pienācīgu rūpību izpildītu vajadzīgās administratīvās procedūras, līdz ir pabeigta pārsūtīšana saskaņā ar šo regulu.

Ja persona tiek aizturēta saskaņā ar šo pantu, uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanas termiņš nepārsniedz vienu mēnesi no pieteikuma iesniegšanas. Dalībvalsts, kas veic procedūru saskaņā ar šo regulu, šādos gadījumos lūdz atbildēt steidzami. Šādu atbildi sniedz divās nedēļās no pieprasījuma saņemšanas. Atbildes nesniegšana divās nedēļās ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ personu, tostarp veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar tās ierašanos.

Ja persona tiek aizturēta saskaņā ar šo pantu, minētās personas pārsūtīšanu no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts uz atbildīgo dalībvalsti veic, cik drīz vien praktiski iespējams un vēlākais sešās nedēļās no brīža, kad cita dalībvalsts ir netieši vai tieši akceptējusi pieprasījumu uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, vai no brīža, kad pārsūdzībai vai pārskatīšanai vairs nav apturoša spēka saskaņā ar 27. panta 3. punktu.

Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts neievēro termiņus uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījuma iesniegšanai vai ja pārsūtīšana netiek veikta trešajā daļā minētajā sešu nedēļu termiņā, personu vairs neaiztur. Attiecīgi turpina piemērot 21., 23., 24. un 29. pantu.

4. Attiecībā uz aizturēšanas nosacījumiem un aizturētām personām piemērojamām garantijām, lai nodrošinātu pārsūtīšanas procedūras uz atbildīgo dalībvalsti, piemēro Direktīvas 2013/33/ES 9., 10. un 11. pantu.

VI IEDAĻA

Pārsūtīšanas

29. pants

Kārtība un termiņi

1. Pieteikuma iesniedzēja vai citas 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā minētās personas pārsūtīšanu no pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts uz atbildīgo dalībvalsti veic saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem pēc abu attiecīgo dalībvalstu savstarpējas apspriešanās, cik vien iespējams īsā laikā, un, vēlākais, sešos mēnešos no dienas, kad akceptēts citas dalībvalsts pieprasījums uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu, vai no dienas, kad pieņemts galīgais lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu saskaņā ar 27. panta 3. punktu.

Ja pārsūtīšanu uz atbildīgo dalībvalsti veic, uzraugot izceļošanu vai izmantojot eskortu, dalībvalstis nodrošina, ka tā tiek veikta humāni un pilnībā ievērojot pamattiesības un cilvēka cieņu.

Vajadzības gadījumā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts izdod pieteikuma iesniedzējam caurlaidi. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido caurlaides paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Atbildīgā dalībvalsts attiecīgi informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par attiecīgās personas sekmīgu ierašanos vai par to, ka tā nav ieradusies noteiktajā termiņā.

2. Ja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad atbildīgā dalībvalsts tiek atbrīvota no pienākuma uzņemt vai uzņemt atpakaļ attiecīgo personu un atbildība tiek nodota pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu nevar veikt attiecīgās personas ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem attiecīgās personas bēgšanas gadījumā.

3. Ja persona ir pārsūtīta kļūdas dēļ vai lēmums par pārsūtīšanu apelācijas vai pārskatīšanas rezultātā ir atcelts pēc tam, kad pārsūtīšana ir notikusi, dalībvalsts, kas veica pārsūtīšanu, tūlīt pieņem minēto personu atpakaļ.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka vienādus nosacījumus attiecībā uz apspriešanos un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, īpaši gadījumos, kad tiek veikta atlikta vai nokavēta pārsūtīšana, pārsūtīšana, kas akceptēta pēc noklusējuma, nepilngadīgu vai apgādājamu personu pārsūtīšana, un uzraudzīta pārsūtīšana. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

30. pants

Pārsūtīšanas izmaksas

1. Nepieciešamās izmaksas pieteikuma iesniedzēja vai citas personas, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, pārsūtīšanai uz atbildīgo dalībvalsti, sedz pārsūtītāja dalībvalsts.

2. Ja attiecīgā persona ir jāpārsūta atpakaļ uz dalībvalsti tādēļ, ka notikusi kļūdaina pārsūtīšana vai apelācijas vai pārskatīšanas rezultātā pārsūtīšanas lēmums ir atcelts pēc tam, kad pārsūtīšana jau ir veikta, dalībvalsts, kas sākotnēji veica pārsūtīšanu, ir atbildīga par izmaksām saistībā ar attiecīgās personas pārsūtīšanu atpakaļ uz savu teritoriju.

3. Personām, kas pārsūtāmas atbilstoši šai regulai, netiek prasīts segt šādu pārsūtīšanu izmaksas.

31. pants

Attiecīgās informācijas apmaiņa, pirms veic pārsūtīšanu

1. Dalībvalsts, kas veic pieteikuma iesniedzēja vai citas personas, kas minēta 18. panta 1. punkta c) vai d) apakšpunktā, pārsūtīšanu, paziņo atbildīgajai dalībvalstij tos personas datus attiecībā uz pārsūtāmo personu, kas ir pieņemami, atbilstoši un samērīgā apjomā vienīgi nolūkā nodrošināt, ka valsts tiesību aktos paredzētās kompetentās iestādes atbildīgajā dalībvalstī var sniegt minētajai personai pienācīgu palīdzību, tostarp neatliekamu medicīnisko palīdzību, kas vajadzīga, lai aizsargātu viņas būtiskas intereses, un nodrošināt šajā regulā un citos attiecīgos juridiskos patvēruma jomas instrumentos paredzētās aizsardzības un tiesību nepārtrauktību. Minētos datus atbildīgajai dalībvalstij paziņo pietiekami savlaicīgi pirms pārsūtīšanas, lai nodrošinātu, ka valsts tiesību aktos paredzētajām kompetentajām iestādēm ir pietiekami daudz laika veikt vajadzīgos pasākumus.

2. Pārsūtītāja dalībvalsts nosūta atbildīgajai dalībvalstij jebkādu informāciju – ciktāl tāda informācija ir pieejama valsts tiesību aktos paredzētajai kompetentajai iestādei –, kas ir svarīga, lai nodrošinātu pārsūtāmās personas tiesības un neatliekamas īpašas vajadzības, un jo īpaši informāciju:

- a) par neatliekamiem pasākumiem, kas atbildīgajai dalībvalstij jāveic, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi apmierinātas pārsūtāmās personas īpašas vajadzības, tostarp neatliekama veselības aprūpe, ja tāda vajadzīga;
- b) attiecīgā gadījumā ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, kontaktinformāciju uzņēmējā dalībvalstī;
- c) attiecībā uz nepilngadīgiem – informāciju par viņu izglītību;
- d) pieteikuma iesniedzēja vecuma novērtējumu.

3. Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu notiek tikai starp iestādēm, par ko Komisijai paziņots saskaņā ar šīs regulas 35. pantu, un izmantojot elektroniskās komunikācijas tīklu *DubliNet*, kas izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1560/2003 18. pantu. Savstarpēji paziņoto informāciju izmanto vienīgi šā panta 1. punktā paredzētajiem nolūkiem un neveic nekādu tās turpmāku apstrādi.

4. Lai atvieglotu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā standarta veidlapu saskaņā ar šo pantu paredzētās informācijas nosūtīšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Informācijas apmaiņai saskaņā ar šo pantu piemēro 34. panta 8. līdz 12. punktā paredzētos noteikumus.

32. pants

Datu apmaiņa par veselības stāvokli, pirms veic pārsūtīšanu

1. Vienīgi nolūkos nodrošināt medicīnisku aprūpi vai ārstēšanu, jo īpaši attiecībā uz personām ar invaliditāti, vecāka gadāģuma cilvēkiem, grūtniecēm, nepilngadīgiem un personām, kas pārcietušas spīdzināšanu, izvarošanu vai cita veida nopietnu psiholoģisku, fizisku un seksuālu vardarbību, pārsūtītāja dalībvalsts atbildīgajai dalībvalstij nosūta informāciju, kas pieejama valsts tiesību aktos paredzētajai kompetentajai iestādei, par jebkādam pārsūtāmās personas īpašām vajadzībām, kas īpašos gadījumos var ietvert informāciju par minētās personas fizisko vai garīgo veselību. Minēto informāciju nosūta, izmantojot vienotu veselības sertifikātu, kam pievieno vajadzīgos dokumentos. Atbildīgā dalībvalsts nodrošina, lai šīs īpašās vajadzības tiktu pienācīgi apmierinātas, tostarp jo īpaši sniegta jebkāda nepieciešamā pamata medicīniskā aprūpe.

Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā vienotu veselības sertifikātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Pārsūtītāja dalībvalsts nosūta atbildīgajai dalībvalstij 1. punktā minēto informāciju tikai pēc tam, kad tā saņēmusi pieteikuma iesniedzēja un/vai viņa pārstāvja nepārprotamu piekrišanu vai – ja pieteikuma iesniedzējs ir fiziski vai tiesiski nespējīgs dot savu piekrišanu – šāda nosūtīšana ir nepieciešama, lai aizsargātu pieteikuma iesniedzēja vai citas personas būtiskas intereses. Ja piekrišanas nav, tostarp, ja ir atteikums dot piekrišanu, tas nerada šķērslī pārsūtīšanai.

3. Šā panta 1. punktā minētos datus par personas veselību apstrādā tikai tas veselības aprūpes darbinieks, uz kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai valsts kompetento struktūru pieņemtiem noteikumiem attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu, vai cita persona, kurai jāievēro līdzvērtīgs pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

4. Informācijas apmaiņa saskaņā ar šo pantu notiek tikai starp veselības aprūpes darbiniekiem vai citām personām, kas minēti 3. punktā. Savstarpēji paziņoto informāciju izmanto vienīgi 1. punktā paredzētajiem mērķiem un neveic nekādu tās turpmāku apstrādi.

5. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienādus nosacījumus un praktisko kārtību šā panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Noteikumi, kas paredzēti 34. panta 8. līdz 12. punktā, attiecas uz informācijas apmaiņu saskaņā ar šo pantu.

33. pants

Agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un križu pārvarēšanas mehānisms

1. Ja, balstoties jo īpaši uz informāciju, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 439/2010 savācis EPAB, Komisija konstatē, ka šīs regulas piemērošana var būt apdraudēta tāpēc, ka ir pamatota iespējamība, ka kādas dalībvalsts patvēruma sistēma varētu piedzīvot īpašu noslogotību, un/vai tāpēc, ka pastāv problēmas kādas dalībvalsts patvēruma sistēmas darbībā, tā sadarbībā ar EPAB sniedz ieteikumus minētajai dalībvalstij, aicinot to sagatavot preventīvu rīcības plānu.

Attiecīgā dalībvalsts informē Padomi un Komisiju par to, vai tā ir paredzējusi izstrādāt šādu preventīvu rīcības plānu, lai pārvarētu noslogotību un/vai problēmas tās patvēruma sistēmas darbībā, vienlaikus nodrošinot starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pamattiesību aizsardzību.

Dalībvalsts var pēc saviem ieskatiem un iniciatīvas sagatavot preventīvu rīcības plānu un tā turpmākas pārskatītas redakcijas. Sagatavojot preventīvu rīcības plānu, dalībvalsts var lūgt Komisijas, citu dalībvalstu, EPAB un citu attiecīgu Savienības aģentūru palīdzību.

2. Ja ir izstrādāts preventīvais rīcības plāns, attiecīgā dalībvalsts to iesniedz Padomei un Komisijai, un regulāri ziņo par tā īstenošanu. Komisija arī informē Eiropas Parlamentu par preventīvā rīcības plāna svarīgākajiem elementiem. Komisija iesniedz Padomei un pārsūta Eiropas Parlamentam ziņojumus par tā īstenošanu.

Attiecīgā dalībvalsts veic visus piemērotos pasākumus, lai risinātu situāciju saistībā ar savas patvēruma sistēmas īpašu noslogotību vai nodrošinātu, ka tiek risinātas identificētās problēmas, pirms situācija pasliktinās. Ja preventīvā rīcības plānā ietilpst pasākumi, kuru mērķis ir pārvarēt īpašu dalībvalsts patvēruma sistēmas noslogotību, kurš varētu apdraudēt šīs regulas piemērošanu, Komisija pirms ziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei lūdz EPAB atzinumu.

3. Ja Komisija, balstoties uz EPAB atzinumu, konstatē, ka preventīvā rīcības plāna īstenošana nav novērsusi identificētos trūkumus vai ka pastāv nopietns risks, ka patvēruma situācija attiecīgajā dalībvalstī varētu izvērsties krīzē, ko, visticamāk, nevarēs novērst ar preventīvo rīcības plānu, Komisija, attiecīgā gadījumā sadarbībā ar EPAB, var lūgt attiecīgo dalībvalsti izstrādāt krīzes pārvarēšanas rīcības plānu un attiecīgā gadījumā tā pārskatītas redakcijas. Krīzes pārvarēšanas rīcības plānā nodrošina, ka visā ar šo pantu izveidotās agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas procesa laikā tiek ievērots Savienības *acquis* patvēruma jomā, jo īpaši starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pamattiesības.

Ja dalībvalsts ir saņēmusi pieprasījumu izstrādāt krīzes pārvarēšanas rīcības plānu, tā sadarbībā ar Komisiju un EPAB to dara nekavējoties un ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc pieprasījuma.

Attiecīgā dalībvalsts Komisijai un attiecīgā gadījumā citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, EPAB, iesniedz savu krīzes pārvarēšanas rīcības plānu un vismaz reizi trīs mēnešos ziņo par tā īstenošanu.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par krīzes pārvarēšanas rīcības plānu, tā pārskatītām redakcijām un tā īstenošanu. Minētajos ziņojumos attiecīgā dalībvalsts ietver datus, kas ļauj pārbaudīt atbilstību krīzes pārvarēšanas rīcības plānam, piemēram, datus par procedūras ilgumu, aizturēšanas nosacījumiem un uzņemšanas spējām saistībā ar pieteikuma iesniedzēju pieplūdumu.

4. Visā ar šo pantu izveidotās agrīnas brīdināšanas, sagatavotības un krīžu pārvarēšanas procesa gaitā Padome cieši pārrauga situāciju un var lūgt papildu informāciju un sniegt politiskus norādījumus, jo īpaši attiecībā uz situācijas steidzamību un nopietnību un attiecīgi uz to, ka dalībvalstij jāsagatavo vai nu preventīvs rīcības plāns vai vajadzības gadījumā krīzes pārvarēšanas rīcības plāns. Eiropas Parlaments un Padome visā procesa laikā var apspriesties un sniegt norādījumus par solidaritātes pasākumiem, ko tie uzskata par piemērotiem.

VII NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

34. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ikviens dalībvalsts paziņo jebkurai dalībvalstij, kas to pieprasa, tādus personas datus attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, kuri ir pareizi, būtiski un samērīgi, lai:

- a) noteiktu atbildīgo dalībvalsti;
- b) izskatītu starptautiskās aizsardzības pieteikumu;
- c) izpildītu visas saistības, kas izriet no šīs regulas.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, var attiekties tikai uz:

- a) pieteikuma iesniedzēja un, attiecīgā gadījumā, viņa ģimenes locekļu, radnieku vai personu, ar ko ir jebkādas citas ģimenes attiecības, personas datiem (vārds, uzvārds un, attiecīgā gadījumā, agrākais uzvārds; pavārds vai pseidonīmi; pašreizējā un agrākā valstspiederība; dzimšanas datums un vieta);
- b) personu apliecinošiem dokumentiem un ceļošanas dokumentiem (numurs, derīguma termiņš, izdošanas datums, izdevējstāde, izdošanas vieta utt.);
- c) citu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu pieteikuma iesniedzēja identitāti, tostarp pirkstu nospiedumus, kuri apstrādāti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 603/2013;

d) dzīvesvietām un ceļojumu maršrutiem;

e) uzturēšanās atļaujām vai vīzām, ko izdevusi kāda dalībvalsts;

f) vietu, kur iesniegts pieteikums;

g) datumu, kad ir iesniegts jebkurš iepriekšējais starptautiskās aizsardzības pieteikums, pašreizējā pieteikuma iesniegšanas datumu, izskatīšanas procedūras posmu un pieņemtajiem lēmumiem, ja tādi ir.

3. Bez tam, ja tas vajadzīgs starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas nolūkā, atbildīgā dalībvalsts var pieprasīt, lai otra dalībvalsts dara tai zināmu pieteikuma iesniedzēja pieteikuma pamatojumu un, attiecīgā gadījumā, to lēmumu pamatojumu, kas pieņemti attiecībā uz šo pieteikuma iesniedzēju. Otra dalībvalsts var atteikties atbildēt uz tai iesniegto pieprasījumu, ja šādas informācijas paziņošana varētu kaitēt tās būtiskām interesēm vai attiecīgās personas vai citu personu brīvību un pamattiesību aizsardzībai. Jebkurā gadījumā pieprasīto informāciju nosūta tikai tad, ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs pieprasītājam dalībvalstij ir devis rakstisku piekrišanu. Tādā gadījumā pieteikuma iesniedzējam ir jāzina, tieši par kādu informāciju viņš dod savu piekrišanu.

4. Katru informācijas pieprasījumu nosūta tikai atsevišķa starptautiskās aizsardzības pieteikuma kontekstā. Tajā pamato un, ja tā nolūks ir pārbaudīt kritērijus, kas varētu norādīt uz pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atbildību, norāda, uz kādiem pierādījumiem, ieskaitot būtisku informāciju no ticamiem avotiem par to, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem pieteikuma iesniedzēji ieceļo dalībvalstu teritorijās, vai uz kādu konkrētu un pārbaudāmu pieteikuma iesniedzēja sniegtās informācijas daļu šis pieprasījums ir pamatots. Sprotams, ka pati šāda būtiska informācija no ticamiem avotiem nav pietiekama, lai noteiktu dalībvalsts atbildību un kompetenci saskaņā ar šo regulu, bet tā var palīdzēt izvērtēt citas norādes saistībā ar konkrēto pieteikuma iesniedzēju.

5. Dalībvalstij, kas saņem pieprasījumu, ir pienākums sniegt atbildi piecās nedēļās. Jebkāda kavēšanās sniegt atbildi tiek pienācīgi pamatota. Piecu nedēļu termiņa neievērošana neatbrīvo pieprasījuma saņēmēju dalībvalsti no pienākuma atbildēt. Ja pētījums, ko veikusi pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts, kura nav ievērojusi maksimālo termiņu, uzrāda informāciju, kas liecina, ka tā ir atbildīga, minētā dalībvalsts nedrīkst izmantot 21., 23. un 24. pantā paredzētā termiņa izbeigšanos kā iemeslu atteikumam izpildīt uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas pieprasījumu. Tādā gadījumā 21., 23. un 24. pantā paredzētos termiņus, kuros jāiesniedz pieprasījums uzņemt vai uzņemt atpakaļ, pagarina par laikposmu, kas atbilst pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts atbildes kavējumam.

6. Informācijas apmaiņu veic pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma un to savstarpēji var darīt tikai tādas iestādes, kuru izraudzīšana katrā dalībvalstī ir darīta zināma Komisijai saskaņā ar 35. panta 1. punktu.

7. Savstarpēji paziņoto informāciju var izmantot vienīgi 1. punktā paredzētajiem nolūkiem. Katrā no dalībvalstīm šādu informāciju atkarībā no tās veida un saņēmējietādes pilnvarām var sniegt tikai iestādēm un tiesām, kuru piekritībā ir:

a) atbildīgās dalībvalsts noteikšana;

b) starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšana;

c) jebkādu no šīs regulas izrietošo saistību izpilde.

8. Dalībvalsts, kas nosūta informāciju, nodrošina tās precizitāti un atbilstību jaunākajiem datiem. Ja izrādās, ka tā ir sniegusi neprecīzu informāciju vai tādu informāciju, kuru nevajadzēja sūtīt, par to nekavējoties paziņo saņēmējam dalībvalstīm. Tām ir jāizlabo šāda informācija vai jāgādā par to, lai tā tiktu izdzēsta.

9. Pieteikuma iesniedzējam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt informāciju par visiem apstrādātajiem datiem, ko apstrādā saistībā ar viņu.

Ja pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka dati apstrādāti, pārkāpjot šo regulu vai Direktīvu 95/46/EK, jo īpaši to nepilnīguma vai neprecizitātes gadījumā, viņš ir tiesīgs pieprasīt to precizēšanu vai dzēšanu.

Iestāde, kas veic datu precizēšanu vai dzēšanu, attiecīgā gadījumā informē dalībvalsti, kura nosūta vai saņem informāciju.

Pieteikuma iesniedzējam ir tiesības uzsākt tiesvedību vai iesniegt sūdzību kompetentām iestādēm vai tiesām tajā dalībvalstī, kura ir atteikusies nodrošināt tiesības piekļūt ar viņu saistītiem datiem vai tiesības tos precizēt vai dzēst.

10. Katrā attiecīgajā dalībvalstī apmaiņas informācijas nosūtīšanu un saņemšanu reģistrē attiecīgās personas personiskajā lietā un/vai reģistrā.

11. Apmaiņas datus glabā ne ilgāk par to laikposmu, kāds vajadzīgs nolūkam, kam to apmaiņa veikta.

12. Ja datus neapstrādā automātiski vai tie nav iekļauti, vai nav paredzēti ievadīšanai kartotēkā, tad katra dalībvalsts veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu šā panta noteikumu ievērošanu, izdarot faktiskas pārbaudes.

35. pants

Kompetentās iestādes un resursi

1. Katra dalībvalsts bez kavēšanās dara Komisijai zināmas konkrētās iestādes, kas ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs regulas un jebkādiem tās grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina minētajām iestādēm līdzekļus, kas vajadzīgi attiecīgo uzdevumu veikšanai un, jo īpaši, lai noteiktajos termiņos dotu atbildes uz informācijas pieprasījumiem, pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzējus un pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju atpakaļ.

2. Komisija publicē 1. punktā minēto iestāžu konsolidēto sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja tajā ir izdarīti grozījumi, Komisija reizi gadā publicē atjauninātu konsolidēto sarakstu.

3. Iestāžu, kas minētas 1. punktā, darbinieki saņem apmācību, kas vajadzīga saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

4. Komisija ar īstenošanas aktiem izveido drošus elektroniskās datu pārraides kanālus starp 1. punktā minētajām iestādēm, lai nosūtītu pieprasījumus, atbildes un visu saraksti un lai nodrošinātu, ka sūtītāji automātiski saņem elektronisku piegādes apstiprinājumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

36. pants

Administratīvie pasākumi

1. Dalībvalstis, divpusēji vienojoties, var noteikt savstarpējus administratīvus pasākumus attiecībā uz šīs regulas īstenošanas praktiskajiem jautājumiem, lai veicinātu tās piemērošanu un paaugstinātu tās efektivitāti. Šādi pasākumi var attiekties uz:

a) sadarbības koordinātoru apmaiņu;

b) procedūru vienkāršošanu un termiņu saīsināšanu attiecībā uz to pieprasījumu nosūtīšanu un izskatīšanu, kuros lūdz pieteikuma iesniedzēju uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu.

2. Dalībvalstis var arī saglabāt administratīvos pasākumus, par ko noslēgta vienošanās saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 343/2003. Ciktāl šādi pasākumi neatbilst šai regulai, attiecīgās dalībvalstis tos groza, lai novērstu konstatētās neatbilstības.

3. Pirms vienošanās par 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem vai to grozīšanas attiecīgās dalībvalstis apspriežas ar Komisiju par pasākuma atbilstību šai regulai.

4. Ja Komisija uzskata, ka 1. punkta b) apakšpunktā minētie pasākumi neatbilst šai regulai, tā saprātīgā laikposmā par to paziņo attiecīgajām dalībvalstīm. Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai saprātīgā laikā grozītu attiecīgo pasākumu un novērstu konstatētās neatbilstības.

5. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem 1. punktā minētajiem pasākumiem, to denonsēšanu vai grozīšanu.

VIII NODAĻA

SAMIERINĀŠANA

37. pants

Samierināšana

1. Ja dalībvalstis nevar izšķirt strīdu par jebkādu jautājumu saistībā ar šīs regulas piemērošanu, tās var izmantot 2. punktā noteikto pušu samierināšanas procedūru.

2. Samierināšanas procedūru saskaņā ar 44. pantu izveidotās komitejas priekšsēdētājs var ierosināt ar vienas no strīdā iesaistītajām dalībvalstīm iesniegto pieprasījumu. Vienojoties izmantot samierināšanas procedūru, iesaistītās dalībvalstis rūpīgi iepazīstas ar piedāvāto atrisinājumu.

Komitejas priekšsēdētājs izraugās trīs komitejas locekļus no trijām izskatāmajā jautājumā neiesaistītām dalībvalstīm. Tie saņem pušu argumentus rakstiski vai mutiski, un pēc apspriešanās viena mēneša laikā piedāvā risinājumu, vajadzības gadījumā balsojot.

Apspriedi vada komitejas priekšsēdētājs vai tā vietnieks. Viņš var paust savu viedokli, bet viņam nav balsstiesību.

Piedāvātais atrisinājums ir galīgs un ir neatceļams neatkarīgi no tā, vai puses tam piekrīt.

IX NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Datu drošība un datu aizsardzība

Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu pārsūtīto personas datu drošību un jo īpaši lai novērstu nelikumīgu vai neatļautu piekļuvi apstrādātajiem personas datiem, to atklāšanu, grozīšanu vai zudumu.

Katra dalībvalsts paredz, ka saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 28. panta 1. punktu ieceltā valsts uzraudzības iestāde vai iestādes neatkarīgi un saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem pārbauda to, vai attiecīgā dalībvalsts personas datus saskaņā ar šo regulu apstrādā likumīgi.

39. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis nodrošina, ka 35. pantā minētajām iestādēm attiecībā uz informāciju, ko tās iegūst darba gaitā, ir saistoši valsts tiesību aktos paredzētie konfidencialitātes noteikumi.

40. pants

Sankcijas

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par jebkādu saskaņā ar šo regulu apstrādāto datu nepareizu izmantošanu piemēro sankcijas, tostarp valstu tiesību aktos piemērotu administratīvu un/vai kriminālu sodu, kas ir efektīvs, proporcionāls un preventīvs.

41. pants

Pārejas pasākumi

Ja pieteikums iesniegts pēc 49. panta otrajā daļā minētās dienas, tomēr jāņem vērā gadījumi, kas, iespējams, var radīt dalībvalsts atbildību saskaņā ar šo regulu, pat ja tie notikuši pirms minētās dienas; izņēmums ir 13. panta 2. punktā minētie gadījumi.

42. pants

Termiņu aprēķināšana

Visus šajā regulā noteiktos laikposmus aprēķina šādi:

a) ja dienās, nedēļās vai mēnešos izteikts laikposms jāsāk skaitīt no kāda notikuma vai darbības brīža, tad dienu, kad notiek attiecīgais notikums vai darbība, attiecīgajā termiņā neieskaita;

b) nedēļās vai mēnešos izteikts laikposms beidzas pēdējās nedēļas vai mēneša tajā pašā nedēļas dienā vai arī tajā pašā datumā, kad ir noticis notikums vai darbība, no kuras sāk skaitīt attiecīgo laikposmu. Ja mēnešos izteikta laikposma pēdējā mēnesī nav tā datuma, kurā tam būtu jābeidzas, tad laikposms beidzas minētā mēneša pēdējā dienā;

c) termiņš ietver sestdienas, svētdienas un visu attiecīgo dalībvalstu oficiālās brīvdienas.

43. pants

Teritoriālā piemērošanas joma

Attiecībā uz Franciju šo regulu piemēro tikai tās Eiropas teritorijā.

44. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

45. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 5. punktā un 16. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 8. panta 5. punktu un 16. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja četros mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

46. pants

Pārraudzība un novērtēšana

Līdz 2016. gada 21. jūlijam Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu un, attiecīgā gadījumā, ierosina vajadzīgos grozījumus. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu minētā ziņojuma sagatavošanai piemēroto informāciju, vēlākais, sešus mēnešus pirms minētā termiņa izbeigšanās dienas.

Pēc minētā ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu vienlaicīgi ar ziņojumu iesniegšanu par Regulas (ES) Nr. 603/2013 40. pantā paredzētās *Eurodac* sistēmas īstenošanu.

47. pants

Statistika

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību⁽¹⁾ 4. panta 4.

punktu dalībvalstis Komisijai (*Eurostat*) dara zināmu statistiku par šīs regulas un Regulas (EK) Nr. 1560/2003 piemērošanu.

48. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 343/2003 atceļ.

Regulas (EK) Nr. 1560/2003 11. panta 1. punktu, 13., 14. un 17. pantu atceļ.

Atsauces uz atcelto regulu vai pantiem uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

49. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti no sestā mēneša pēc regulas spēkā stāšanās pirmās dienas, un no minētās dienas to piemēro visiem pieprasījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzējus vai uzņemt tos atpakaļ neatkarīgi no datuma, kad sagatavots pieteikums. Dalībvalsti, kas atbildīga par tāda starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts pirms minētās dienas, nosaka saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 343/2003 izklāstītajiem kritērijiem.

Atsauces šajā regulā uz Regulu (ES) Nr. 603/2013, Direktīvu 2013/32/ES un Direktīvu 2013/33/ES līdz to piemērošanas dienām uzskata attiecīgi par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 2725/2000⁽²⁾, Direktīvu 2003/9/EK⁽³⁾ un Direktīvu 2005/85/EK⁽⁴⁾.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

⁽¹⁾ OV L 199, 31.7.2007., 23. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000 (2000. gada 11. decembris) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublīnas konvenciju (OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2003/9/EK (2003. gada 27. janvāris), ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūram, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.).

*I PIELIKUMS***Atceltās regulas (minētas 48. pantā)**

Padomes Regula (EK) Nr. 343/2003

(OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.)

Komisijas Regulā (EK) Nr. 1560/2003 atceļ tikai 11. panta 1. punktu, 13., 14. un 17. pantu.

(OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.)

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta a) punkts	2. panta a) punkts
2. panta b) punkts	svītrots
2. panta c) punkts	2. panta b) punkts
2. panta d) punkts	2. panta c) punkts
2. panta e) punkts	2. panta d) punkts
2. panta f) punkts	2. panta e) punkts
2. panta g) punkts	2. panta f) punkts
—	2. panta h) punkts
—	2. panta i) punkts
2. panta h) punkts	2. panta j) punkts
2. panta i) punkts	2. panta g) punkts
—	2. panta k) punkts
2. panta j) un k) punkts	2. panta l) un m) punkts
—	2. panta n) punkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	17. panta 1. punkts
3. panta 3. punkts	3. panta 3. punkts
3. panta 4. punkts	4. panta 1. punkts, ievadteksts
—	4. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunkts
—	4. panta 2. un 3. punkts
4. panta 1. līdz 5. punkts	20. panta 1. līdz 5. punkts
—	20. panta 5. punkta trešā daļa
—	5. pants
—	6. pants
5. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts
—	7. panta 3. punkts
6. panta pirmā daļa	8. panta 1. punkts
—	8. panta 3. punkts
6. panta otrā daļa	8. panta 4. punkts
7. pants	9. pants

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
8. pants	10. pants
9. pants	12. pants
10. pants	13. pants
11. pants	14. pants
12. pants	15. pants
—	16. pants
13. pants	3. panta 2. punkts
14. pants	11. pants
15. panta 1. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
15. panta 2. punkts	16. panta 1. punkts
15. panta 3. punkts	8. panta 2. punkts
15. panta 4. punkts	17. panta 2. punkta ceturtā daļa
15. panta 5. punkts	8. panta 5. un 6. punkts un 16. panta 2. punkts
16. panta 1. punkta a) apakšpunkts	18. panta 1. punkta a) apakšpunkts
16. panta 1. punkta b) apakšpunkts	18. panta 2. punkts
16. panta 1. punkta c) apakšpunkts	18. panta 1. punkta b) apakšpunkts
16. panta 1. punkta d) apakšpunkts	18. panta 1. punkta c) apakšpunkts
16. panta 1. punkta e) apakšpunkts	18. panta 1. punkta d) apakšpunkts
16. panta 2. punkts	19. panta 1. punkts
16. panta 3. punkts	19. panta 2. punkta pirmā daļa
—	19. panta 2. punkta otrā daļa
16. panta 4. punkts	19. panta 3. punkts
—	19. panta 3. punkta otrā daļa
17. pants	21. pants
18. pants	22. pants
19. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts
19. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts un 27. panta 1. punkts
—	27. panta 2. līdz 6. punkts
19. panta 3. punkts	29. panta 1. punkts
19. panta 4. punkts	29. panta 2. punkts
—	29. panta 3. punkts
19. panta 5. punkts	29. panta 4. punkts
20. panta 1. punkts, ievadteksts	23. panta 1. punkts
—	23. panta 2. punkts
—	23. panta 3. punkts

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
—	23. panta 4. punkts
20. panta 1. punkta a) apakšpunkts	23. panta 5. punkta pirmā daļa
—	24. pants
20. panta 1. punkta b) apakšpunkts	25. panta 1. punkts
20. panta 1. punkta c) apakšpunkts	25. panta 2. punkts
20. panta 1. punkta d) apakšpunkts	29. panta 1. punkta pirmā daļa
20. panta 1. punkta e) apakšpunkts	26. panta 1. un 2. punkts, 27. panta 1. punkts, 29. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
20. panta 2. punkts	29. panta 2. punkts
20. panta 3. punkts	23. panta 5. punkta otrā daļa
20. panta 4. punkts	29. panta 4. punkts
—	28. pants
—	30. pants
—	31. pants
—	32. pants
—	33. pants
21. panta 1. līdz 9. punkts	34. panta 1. punkts līdz 9. punkta pirmā līdz trešā daļa
—	34. panta 9. punkta ceturtnā daļa
21. panta 10. līdz 12. punkts	34. panta 10. līdz 12. punkts
22. panta 1. punkts	35. panta 1. punkts
—	35. panta 2. punkts
—	35. panta 3. punkts
22. panta 2. punkts	35. panta 4. punkts
23. pants	36. pants
—	37. pants
—	40. pants
24. panta 1. punkts	svītrots
24. panta 2. punkts	41. pants
24. panta 3. punkts	svītrots
25. panta 1. punkts	42. pants
25. panta 2. punkts	svītrots
26. pants	43. pants

Regula (EK) Nr. 343/2003	Šī regula
27. panta 1. un 2. punkts	44. panta 1. un 2. punkts
27. panta 3. punkts	svītrots
—	45. pants
28. pants	46. pants
—	47. pants
—	48. pants
29. pants	49. pants

Regula (EK) Nr. 1560/2003	Šī regula
11. panta 1. punkts	—
13. panta 1. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
13. panta 2. punkts	17. panta 2. punkta otrā daļa
13. panta 3. punkts	17. panta 2. punkta trešā daļa
13. panta 4. punkts	17. panta 2. punkta pirmā daļa
14. pants	37. pants
17. panta 1. punkts	9. un 10. pants, 17. panta 2. punkta pirmā daļa
17. panta 2. punkts	34. panta 3. punkts

PADOMES, EIROPAS PARLAMENTA UN KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Neskarot Komisijas iniciatīvas tiesības, Padome un Eiropas Parlaments aicina to apsvērt iespēju pēc tam, kad Tiesa būs pieņēmusi spriedumu lietā C-648/11 MA un citi pret Iekšlietu ministrijas valsts sekretāru, un ne vēlāk kā Dublīnas regulas 46. pantā noteiktajos termiņos pārskatīt Dublīnas regulas pārstrādātās redakcijas 8. panta 4. punktu. Pēc tam Eiropas Parlaments un Padome īstēnos savas likumdošanas pilnvaras, ņemot vērā bērna intereses.

Kompromisa garā un lai nodrošinātu, ka priekšlikums tiek nekavējoties pieņemts, Komisija piekrīt apsvērt šo aicinājumu, saprotot, ka tas attiecas tikai uz šiem īpašajiem apstākļiem un nerada precedentu.
